

Pet 232 ox

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΒΙΟΣ
ΤΗΣ ΟΣΙΑΣ ΜΗΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΠΕΛΑΓΙΑΣ
ΤΗΣ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

Ψαλλομένη τὸν 8ην Ὀκτωβρίου
Ρανισθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἰδουσιμωτάτου Ἱερέως καὶ δι-
δισκάλου ἐν Κάτῳ Ἀρχάναις Ἡρακλείου τῆς Κρήτης
Ἰωάννου Θ. Δρακάκη

Νῦν δὲ ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου καὶ Πνευματικοῦ πατρὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ
Ἱερέως καὶ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.

«Ἐγράφη ἐν Κάτῳ Ἀρχάναις τῆς Κρήτης 28]8]1910»

Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπιστήθι ἐγκαίρως, ἔλεγξον,
ἐπιτίμησον, παρακάλεσον. ἐν πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ
διδαχῇ. (Ἀπόστολος Παῦλος).

Ἀρχὴν λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία, φέρει τὸν ἄνθρωπον
εἰς παντελὴ ἀπώλειαν.

ΑΘΗΝΑΙ 1927

ταῖς ἀρεταῖς κοσμηθεῖσα, καὶ πεποικιλμένη πό-
νοις ἐνθέοις, τοῦ νομφώνος, τῇ αὐτοῦ Πελαγία
ἡξίωσαι.

Δόξα Πατρί.

Ἰδεῖν σου Θεοτόκε, τὴν δόξαν τὴν ἄφραστον,
πάλαι ὠδίνησαν θείως, οἱ Προφῆται πάντες· ἀλλ'
ἐπ' ἐσχάτων, ἡμῖν ὥφθη, τοῖς παθοῦσι σε Κόρη
Πανάμωμε.

Αἴτησις. Σὺ γὰρ ὁ Βασιλεὺς.

Κοντάκιον Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σόν, νηστεῖαις κατατήξασα, ἀγρύ-
πνοις εὐχαῖς, τὸν Κτίστην καθυκέτευες, τοῦ λα-
βεῖν σὸν πράξεων, τὴν τελείαν Μητρὶ συγχώ-
ρησον· ἦν καὶ ἔλαβες ἀληθῶς, ὁδὸν μετανοίας
υποδείξασα.

Ὁ οἶκος.

Ὅσον ἐν βίῳ ἁμαρτίαις ἐμολύνθητε, ὡς ὁ τά-
λας, ἐγὼ ζηλώσαμεν τὴν μετάνοιαν, τὸν ὀδυρμόν
τε μετὰ δακρύων τῆς Ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Πελα-
γίας, ἵνα ταχὺ ἐκ Θεοῦ τὴν συγχώρησιν, λάβω-
μεν· καθάπερ ἡ μακαρία, ἔτι ζῶσα, τὸν ῥύπον
ἀπέπλινε τῆς ἁμαρτίας, καὶ ἔλαβον ἐκ Θεοῦ τὴν
τελείαν συγχώρησιν, ὁδὸν μετανοίας, υποδείξασα.

Τῇ Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Μνήμη τῆς Ὁσίας
μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Αἵσχους πλυθεῖσα, καὶ λυποῦσα τὸν σάλον.
Πρὸς ὄρμον ἤκεις οὐρανοῦ Πελαγία Ὁγδοάτη
ὑπάλυξε βίον πέλαγος Πελαγία.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῆς Ἀγίας Πελαγίας τῆς Παρ-
θένου. Μνήμη τῆς Ἀγίας Ταῖσίας τῆς πόρνης.

Τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰγνατίου, ἀθλήσαντος ἐν
Κωνσταντινουπόλει 1814 ἔτος.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἀγίων τῆς ἡμέρας, καὶ
πάντων τῶν Ἀγίων. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.
Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πέλαγος θείον, κατωρθωμάτων ὥφθη ὡς
ἀληθῶς, ὅλην τοῦ ἐχθροῦ βυθίσασα ἐν αὐτῷ, τὴν
ἐσχύν· διὸ ἀνέμελπες. Εὐλογημένος εἰ ἐν τῷ Ναφῷ
δόξης σου Κύριε.

Ἐν τῇ καμίνῳ τῆς ἐγκρατείας σῶμα καὶ τὴν
ψυχὴν, θείως ὡς χρυσὸν ἐχώνευσας, καθαρὸν, καὶ
τὸ πρῶτον κάλλος ἐδειξας ὁμυρρίζωθὲν σεμνῇ, Πε-
λαγία τῇ ἄκρᾳ ἀσκήσει σου.

Δόξα Πατρί.

Λουτρῷ τῷ Θεῷ, ἐκδυσασμένη ὅλον σὺ ἀληθῶς,
ὅν περ παλαῖον ἐνδεδύσο τῶν παθῶν, καὶ φθει-
ρομένον σου ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδοξε ἡμφιάσω
Χριστῷ συμμορφούμενον.

Καὶ νῦν.

Ὁ ἐν τῷ θρόνῳ, τῷ Πατρικῷ ὀχοῦμενος Λό-
γος Θεοῦ, ξένως ἐπὶ σοὶ ἐσκήνωσε καὶ φρικτῶς,
Θεοτόκε καὶ ἀνήγαγεν, ἡμῶν τὸ φύραμα.

Λάμπουσιν ἀκτῖνες φαειναί, τῶν θαυμασίων
σου, καθάπερ ἥλιος, καὶ τὴν τοῦ βίου σου ἀπα-
σαν, ὑπερφαίνουσι λαμπρότητα· καὶ τὴν ἀστρά-
ψασαν ἐν σοί, τῆς θείας πίστεως ἐκδοῶσι πάσῃ
τῇ κτίσει αὐγὴν Πελαγία σεμνῇ.

Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλυτον δεσμόν τὸν εἰς Χριστὸν πιστῶς συν-
δήσχα προσεκολληθήης αὐτῷ καὶ ἀδιάσειστος ἔ-

μεινας, τῇ ἐνώσει τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ὧ και ἡρ-
μόσθης νοητῶς, τὰς προσβολὰς τοῦ ἐχθροῦ Πε-
λαγία ἐκ τῆς καρδιας σου ἐκδιώξασα. (Δόξα)

Γνωσιν δεξαμένη ἀληθῆ ἐν τῇ καρδίᾳ σου,
διὰ τοῦ Πνεύματος, σαφῶς κατέλιπες ἅπασαν τὴν
τοῦ βίου ματαιότητα· διδὸν κατέπληξας βροτοῦς,
ἐν τῇ ἀθρόᾳ Σεμνῇ, μεταθέσει και οὐρανοὺς εὐ-
φροσύνης ἐπλήρωσας. (Καὶ νῦν).

Ὑμνοῦσι Πανάχραντε Ἀγνή, τὰ μεγαλεῖά
σου, αἱ ναεραὶ στρατιαί, ἀνακηρύττουσιν ἅπαντες,
Πατριάρχαι και Προφῆται τρανῶς, σὺν Ἀποστό-
λοις ἱεροῖς, και τῶν Μαρτύρων χοροί, και Ὅσιων
ἅπαν τὸ πλῆθος μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε. (Ωδὴ θ')

Ἰδεῖν ἐπεθύμησας ὄντως, τοῦ ἐραστοῦ Χρι-
στοῦ τὸ κάλλος, δι' ὃν ἐσταυρώθης τῷ κόσμῳ, και
τὸ ὡραῖον ἄνθος τοῦ σώματος, Ὅσια κατεμάρα-
νας, και τὴν τοῦ βίου ἐβδελίξω στοργήν.

Ἄπαν τὸ τοῦ σώματος ἄχθος, ἀποθεμένη
Πελαγία δι' ἐγκρατείας και πόνων, πρὸς οὐρα-
νίου σκηναὺς ἀνέδραμες· ἐν αἷς τοῦ ποθομένου
σοι, ἐπαπολαύεις κάλλος ἐνδοξε. (Δόξα Πατρί).

Νῦν τοὺς σὲ τιμῶντας ἐκ πόθου, πάντας Ὅ-
σια ἐποπτεύεις, και τοὺς τὴν ἐτήσιον ταύτην ἐπι-
τελοῦντάς σου μνήμην πρέσβευς, τῷ Ποιητῇ και
Κτίστῃ σου, ἵνα μετὰσχῶμεν τῆς δόξης αὐτοῦ.

(Καὶ νῦν)

Ὑμνῶ σου τὸν τόκον Παρθένε, και μεγαλ-

λύνω σου τὴν χάριν· σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς
μου, ὑπάρχεις ὄντως, και ἡ παράκλησις, ἡ τα-
χινή βοήθεια, και σωτηρία και ἀντίληψις.

Καταβασίαι. Τῆς Ἀγίας Σκέπης τῆς Θεοτόκου. Ἦχ. δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου και πληρωθήσεται
Πνεύματος, και Λόγον ἐρεῦξομαι τῇ βασιλίδι Μη-
τρὶ και ὀφθήσομαι φαιδρῶς πανηγυρίζων, και
ἄσω γηθόμενος Σκέπην τὴν πάντιμον.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε· ὥς ζῶσα και
ἄφθορος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντος πνευμα-
τικὸν στερέωσον· και σκέπη τῇ Ἀγίᾳ σου, τοὺς
σὲ γεραίροντας σκέπασον.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνον θεότητος,
ἐν νεφέλῃ κούφη, ἦλθεν Ἰησοὺς ὁ ὑπέρθεος· τῇ
ἀκηράτῳ Παρθένῃ, και διέσωσε· τοὺς τὴν σκέπην
σου νῦν, αὐτῆς τὴν θείαν δοξάζοντας.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου·
σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἐν Βλαχερνῶν σου
τῷ Πανιέρῳ Ναῷ ἐπήπλωσας σκέπην σου σε-
πτὴν, και πιστοὺς ἐσκέπασας, σωτηρίαν βρα-
θεύουσα.

Τὴν θείαν ταύτην και πάντιμον, τελοῦντες
ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς θείας Σκέπης αὐτῆς,
δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τε-
χθέντα Θεὸν δοξάζοντας.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες παρὰ

τὸν Κτίσαντα· ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔφαλλον· Ὑπερήμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἐγείρει φάλλουσαν· τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός.

Ἄγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς περισκέπει καὶ σώζει τοὺς ἐν αὐτῇ πεποιθότας.

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπαδοχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν νόων, φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν Σκέπην τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

Αἰτησις. Ὅτι σὲ αἰνεῖσι Ἐξαποστοεῖλ. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὑπογραμμὸς ὁ βίος σου, μοναζόντων ἐδείχθη, καὶ ἀκριβὴς ἀνόρθωσις, τῶν δεινῶν πεπτοκότων, αἰοῖδιμε Πελαγία· τῶν παθῶν γὰρ τὴν νύκτα,φυγοῦσα προσεπέλασας, τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης, Χριστῷ σεμνῇ, Ἀσκητῶν ἐκλάμψασα ὁμηγύρει· μεθ' ὧν σου τὴν ὑπέρλαμπρον, ἑορτάζομεν Θεοτοκίον.

Χαρμονικῶς τὸ χαῖρε σοι, τοῦ σεπτοῦ Ἀρ-

χαγγέλου, οἱ λυτρωθέντες Πάναγνε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, διὰ τοῦ Θεοῦ σου τόκου, εὐχαρίστως βοῶμεν. Χαῖρε Ἀδὰμ ἡ λύτρωσις· χαῖρε Εὐὰς ἡ λύσις· χαῖρε δι' ἧς, ἅπαν ἡμῶν βρότειον ἐθεώθη, χαῖρε δι' ἧς ἐτύχομεν οὐρανῶν βασιλείας.

Εἰς τοὺς Αἶνους Στιχ. Προσόμ. Δ'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων Ἦχ. Α'.

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ προθύμως, δεῦτε συνέλθωμεν, Ὅσιας Πελαγίας, καὶ λαμπρῶς εὐφρανθῶμεν ἐστιάτω γὰρ αὕτη ὑπάρχει ἡμῖν, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῆς καὶ τῶν δεινῶν ἀπαλλάττει ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις αὐτῆς πάντοτε.

Τοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη θεασαμένη καλῶς, καὶ θαφιλῶς τρυφῶσα, ἀκηράτους λειμῶνας, ἤνθησας τῷ κόσμῳ γνῶσιν Θεοῦ, καὶ μετέχεις καὶ σήμερον, τῇ διαθέσει Ὅσια τὴν ψυχικὴν, παγκαρτίαν γεωργοῦμεν σεμνῇ.

Ἐπεὶ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, σοῦ τὴν πανένδοξον, καὶ ἐτησίαν μνήμην, ἐκτελούντων μὴ παύσῃ, Ὅσια Πελαγία τὸν λυτρωτὴν, ἱκετεύουσα Κύριον, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ πυρὸς τοῦ αἰωνίζοντος.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοὺς ἐν θαλάσσῃ ὄντως, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην, νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῶν, καὶ

σαρκὸς ἀρρώστηματα, παρὰ Χριστοῦ δὲ τὴν χάριν λαβοῦσα σοφή, ἐκτελεῖς ἔργα θαυμάσια.

Δόξα Ἦχ. Πλ. Α'.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες, τὴν μνήμην τῆς αἰδίου μητρὸς Πελαγίας, πίστει συνδράμωμεν σήμερον : ταύτης γὰρ ὁ βίος ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη τῶν Μοναζόντων καὶ ἀκριβοῦς ἀνόρθωσις τῶν δεινῶς πεπτοκότων. Τῶν παθῶν γὰρ τὴν νύκτα φυγοῦσα, προσεπλάσας διὰ τοῦ Βαπτίσματος, τῷ Ἠλίῳ τῆς δόξης Χριστῷ Ὁσίῳ παμμακάριστος : Ὅθεν θαυματουργοῦσα ἐν κόσμῳ, ἐδίδασκες λέγουσα. Ὑπεροράτε σαρκὸς ἀδελφοί, παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθε δὲ ψυχῆς πράγματος ἀθανάτου. Διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγαλλομένη, πρόσθευε τῷ Σωτῆρι Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν τελούντων τὴν ἐτήσιον μνήμην σου καὶ ὑπὲρ τῶν ἐπικαλουμένων τὸ ὄνομά σου Πελαγία πανένδοξε.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἀπιστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη. Ἐκ δὲ τῆς Κανδήλας τῆς Ἀγίας Ἑλαιον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀπολυτίκια τῆς Ἀγίας Σκέπης εἰς Ἦχ. Α'.

Τῆς Σκέπης σου τὴν χάριν, ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, ἣν ἐν τῷ Πανσέπτῳ Ναῷ σου ἐφάπλωσας τοῖς πᾶσι· τὸ θαῦμα ἐκπλήττει πάντα νοῦν, πῶς θεῖον Μαφώριον σεμνή, ἐφηπλοῦτο πανταχόθεν

τοῖς λαοῖς, τῇ αἴγλῃ ἀστραπηφόρον· χάρις τῇ ἀντιλήψει σου σεμνή· χάρις τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου. χάρις τῇ προμηθεῖ σου, μόνῃ Θεόνυμφε.

(Ἀγ. Ἦχος Δ')

Ἀσκήσει ἐλάμπρυνας τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ἐν μετανόᾳ ἐφαίδρυνας, τὴν ἱερὰν σου στολήν, Πελαγία αἰοῖδιμε, ἐμόναςας ἐν ἐρήμῳ, Ἀγ. γέλων βίον ζηλοῦσα, ἠῤῥησας τὴν στοργὴν σου, πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, δι' ὃ καὶ ἐδοξάσθης παρ' αὐτοῦ εἰς βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς. Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἀγίας, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸ σῶμα τὸ σὺν νηστειαῖς κατατήξασα, ἀγρύπνοις εὐχαῖς τὸν Κτίστην καθικέτευσας, διὰ τὰς πράξεις σὰς, ὅπως λάβῃς τελείαν ἄφρασιν, ἣν καὶ εὖρες Μητέρα σαφῶς, ὁδὸν μετανόας ὑποδείξασα.

Τῆς Ἀγίας Σκέπης Κοντ. Ἦχ. Πλ. Δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ. Τῇ Θεοτόκῳ οἱ πιστοὶ νῦν προσπελάσωμεν, καὶ τὸ Μαφώριον αὐτῆς κατασπασώμεθα, ἀναμέλποντες ἐφύμνια κατὰ χρέος. Σκέπη πέλει γὰρ πιστοὺς σκέπουσα ἅπαντας, καὶ φρουροῦσα ἐκ παντοίων περιστάσεων, τοὺς κραυγάζοντας, χαῖρε Σκέπη ὀλόφωτε.

8 Ὁκτωβρίου. Τοῦ Ὁσίου Ἰγνατίου ἀθλήσαντος ἐν Κωνσταντινουπόλει 1814. Ἀπολ. Ἦχ. Δ'.

Τριπλῷ διαδήματι κατέστεφέ σε Χριστός, ἀσκήσεως, Ἀγίε καὶ Μαρτυρίου σαφῶς, Ἰγνάτιε ἐνδοξε, Θεῖας τε παρθενίας, ἣν ἐτήρης εἰς τέλος.

“Οθεν καὶ ἡ σορὸς σου τῶν Λειψάνων ἐλαύνει, παθῶν καὶ νοσημάτων δεινῶν πάντας τοὺς μώλωπας.

Κοντ. Ἦχ. Δ'. Ὁ ὑψωθεὶς.

Τὸν ἐπὶ ξύλου διὰ σὲ κρεμασθέντα, προσεκμιμούμενος Χριστὸν Θεομάκαρ, ἐπὶ τοῦ ξύλου ἤρθη κρεμασθεὶς ὁ στερρὸς. Ὅθεν ἀπηγγχόνισαι, ἐν χερσὶ τὴν εἰκόνα, φέρων παναοίδιμε, καὶ Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, ἐν ἐκδυσώπει Ἀγίε ἡμᾶς, τοὺς σὲ τιμῶντας σωθῆναι Ἰγνάτιε.

Τὸ Τρισάγιον καὶ ὁ Ἀπόστολος. Κυριακὴ Εἰκοστὴ ἔκτη Περίοδος Δ'.

Προκείμ. Ἦχος Δ'. Θαυμαστός ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν. Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθοσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, δοκιμάζοντες, τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μάλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχροὶ ἐστὶν καὶ λέγειν : Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα, ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦτε ; πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον, φῶς ἐστί. Διὸ λέγει, ἔγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι εἰς ἡμέ-

ραι πονηραὶ εἰσὶ. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθαι οἶνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἄσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθαι ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλουῖα.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον. Σαββάτου τῆς Ζ' Ἑβδομάδος.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ὁ φιλὼν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος· καὶ ὁ φιλὼν υἱὸν ἢ θυγατέρα ὑπὲρ ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. Καὶ ὅς οὐ λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι με ἄξιος. Ὁ εὐρὼν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ἀπολέσει αὐτήν : καὶ ὁ ἀπολέσας, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ εὕρησει αὐτήν. Ὁ δεχόμενος προφήτην εἰς ὄνομα προφήτου, μισθὸν προφήτου λήψεται : καὶ ὁ δεχόμενος δίκαιον εἰς ὄνομα δικαίου μισθὸν δικαίου λήψεται. Καὶ ὅς ἐάν ποτίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων ποτήριον ψυχροῦ μόνον, εἰς ὄνομα Μαθητοῦ, ἀμήν γὰρ λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ ἀπολέσῃ τὸν μισθὸν αὐτοῦ : Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς διατάσων τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς αὐτοῦ, μετέβη ἐκεῖθεν, τοῦ διδάσκειν καὶ κηρύσσειν ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν. Εἶτα τὸ Χερουβικόν, καὶ εἰς τὰ Δύπτιχα τὸ Μεγυνάρι. Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τὴν σεμνὴν Ὁ-

σίαν τὴν θαυμαστήν, τὴν ἐν ἐγκρατεῖα μαράνασα
τὰ πάθη· σαρκὸς ὡς Πελαγία Μητέρα πανένδοξε.
Βίος τῆς Ὁσ. Μητ. ἡμῶν Πελαγίας Εὐλόγησον Πάτερ

Εἰς τὴν Ἀντιοχείαν ἦτο μία γυνὴ περιφανὴς
καὶ πλουσία, πολλὰ ὥραία εἰς τὸ σῶμα, εἰς δὲ
τὴν ψυχὴν ρερυπωμένη καὶ βέβηλος, ὀνόματι
Πελαγία, βεβυθισμένη εἰς τὸν βόρβορον τῆς σαρκός,
καὶ ἄλλην φροντίδα δὲν εἶχεν, εἰμὴ μόνον
πῶς νὰ στολιζέται τὴν σάρκα μετὰ διάφορα χρώματα,
καὶ ἐνδύματα πολυτίμα, νὰ παγιθεύῃ τοὺς ἔραστὰς
εἰς τὴν ἀπώλειαν. Εἶχε δούλους καὶ σκλάβαις
πολλαῖς, καὶ περιεπάτει εἰς τοὺς δρόμους,
μετὰ μεγάλην φαντασίαν πληροῦσα τὸν ἀέρα
μετὰ μύσχους καὶ εὐωδίας, καὶ διάφορα ἀρώματα.
Βλέπων ὁ Πολυέλεος Κύριος, δὲν ἐμίσησεν τὴν
πόρνην, ἀλλ' ὡς Προγνώστης τῶν μελλόντων, ἡ-
ξεύροντας πῶς θὰ ἔλθῃ εἰς μετάνοιαν, ἐφώτισε
τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς ψυχῆς τῆς καὶ ἐγνώρισε
τὴν ἀλήθειαν. Τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας ἦλθεν εἰς τὴν
Ἀντιόχειαν Ἐπίσκοπός τις εὐλαβὴς Νόνος ὀνό-
ματι θαυμάσιος εἰς τὴν ἀρετὴν, ὅπου τὸν παρε-
κάλεσαν οἱ Χριστιανοὶ νὰ τοὺς κάμῃ διδασχὴν
πρὸς ὠφέλειαν τῶν ψυχῶν τῶν εἰς τὸν Ναὸν τοῦ
Ἀγίου Ἰουλιανοῦ, ὅπου κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν,
ἐπερνοῦσε ἀπὸ ἐκεῖ, καὶ ἡ Πελαγία, καθεζομένη
εἰς ἓνα ἀμάξι στολισμένη κατὰ τὴν συνήθειαν,
ιδόντες ὁ λαὸς καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς τὴν λάμψιν τῶν

κοσμημάτων ἔστρεψαν τὸ πρόσωπόν των νὰ μὴ
τὴν βλέπῃ, ὁ δὲ μακάριος Νόνος κυτιάζων αὐ-
τὴν καὶ στενάχας ἐκλαυσεν τόσον ὅπου ἔδρεξε με-
τάκρυα τὰ ἱμάτιά του καὶ τοὺς ἔκαμε διδασχὴν,
πῶς ἐπιμελούμεθα τὸ σῶμα, καὶ ἀμελοῦμεν τὸν
πολύτιμον θησαυρὸν τῆς ψυχῆς, πῶς μᾶς ἀρέσουν
τὰ μάταια καὶ φθαρτά, καὶ τὰ σωτήρια καὶ ψυχο-
φελῇ τὰ ἀμελοῦμεν, καὶ ἔχομεν νὰ καταδικασθῶ-
μεν εἰς τὸν φοβερόν Κριτὴν ἐν ἡμέρᾳ Κρίσεως.

Αὐτὰ λέγων ὁ σεβάσμιος Ἀρχιερεὺς Νόνος, καὶ
ἀπελθὼν εἰσῆλθε εἰς τὸ κελλίον καὶ προσηύχετο
καθ' ὅλην τὴν νύκτα μετὰ θερμῶν δακρύων λέ-
γων. Ὑψιστε καὶ πολυέλεε Κύριε συγχώρησόν με,
ὅτι ἀναξίως εἰσέρχομαι εἰς τὸ Ἅγιόν σου θυσια-
στήριον, καὶ εἶμαι πάσης ἀρετῆς ἔρημος, καὶ οὐ-
δεμίαν σου ἐντολὴν ἐφύλαξα, αὐτὰ λέγων, καὶ ἔπε-
σεν ὀλίγον νὰ ἀναπαυθῇ, ὅπου βλέπει ὄρασιν, ὅτι
ἐλειτούργει καὶ μία περιστέρα δυσώδης ἐπέτα
πλησίον του καὶ τοῦ ἐδίδε πολλὴν ἐνόχλησιν, διὰ
τὸν βρῶμον ὅπου εἶχεν. Καὶ ὅταν ἔλεγεν. Ὅσοι
κατηχόμενοι προέλθετε ἐξηλθεν ἔξω ἡ περιστέρα,
ἕως ὅτου ἐτελείωσεν ἡ Θεία Λειτουργία. Ἀφοῦ
ἐξηλθεν ἐκ τοῦ Βήματος τὴν βλέπει πάλιν ἐμ-
προσθέν του, τὴν λαμβάνει εἰς τὰς χεῖρας, καὶ
τὴν ἐβούτισεν εἰς τὸν λουτήρα ἐκεῖ ὅπου ἐδάπτι-
ζεν τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἀμέσως ἐκαθαρίσθη καὶ
ἐπέταξεν εἰς τὸν ἀέρα.

Τὴν ἐπιόδσαν εἰσῆλθε εἰς τὸν Ναόν, ὡς καὶ ὁ Πατριάρχης μετὰ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων, ὅπου τοῦ ἔδωσε πρὸς τιμὴν ἑνα ὥραϊον Εὐαγγέλιον, ὡς δῶρον, καὶ ἔκαμεν, ὁ Ἅγιος οὗτος Ἀρχιερεὺς, μίαν θαυμασίαν καὶ συγκινητικὴν ὁμιλίαν, ὅπου ἔκλαυσαν πάντες τὴν δικαιοκρισίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ αἰώνιον δικαστήριον, ὅπου εἰς αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν, ἦλθεν καὶ ἡ Πελαγία ὅχι πρὸς σεβασμὸν εἰσῆλθε εἰς τὸν Ναὸν ἀλλὰ ἀπὸ περιέργειαν, ὅπου εἶχε συναχθῇ σχεδὸν ὅλη ἡ πόλις τῆς Ἀντιοχείας.

Ὅπου τόσον ἐκατανύχθη ἡ ἄσμενος, καὶ ἔκλαυσε πικρῶς ἐμίσησε τὰς μισαρὰς πράξεις, καὶ ἐπόθησε τὸν ὄντως ἔραστήν καὶ Νυμφίον τῆς Χριστόν, ἔστειλε τοὺς ὑπηρέτας νὰ μάθουν τὴν κατοικίαν τοῦ Νόνου Ἀρχιερέως, γράφων καὶ ἐπιστολὴν λέγουσαν οὕτως ... Εἰς τὸν Ἅγιον Ἐπίσκοπον καὶ Μαθητὴν τοῦ Χριστοῦ, ἡ μαθήτρια δαίμονος Πελαγία, τὸ Πέλαγος τῶν ἀνομιῶν ἀπονέμει τὴν δουρικὴν προσκύνησιν.

Ἦκουσα Σεβάσμιε Πάτερ, ἐπὶ ὁ Δεσπότης Χριστός, δὲν ἦλθε νὰ καλέσῃ δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν, καὶ δὲν ἐβδελύσατο ληστὰς καὶ πόρνas καὶ τελῶνας, ἀλλὰ συναναστράφη καὶ συνωμίλει ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἀθεώρητος, δέομαί σου ἀξιώσόν με νὰ σοῦ ἐξομολογηθῶ τὰς ἁμαρτίας μου, διὰ νὰ σώσω διὰ σοῦ τὴν ψυχὴν μου ἢ

ἄσωτος. Ταῦτα ἀναγνώσας ὁ Ὅσιος τὴν ἐκάλεσε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἔμπροσθεν καὶ τῶν ἄλλων Ἀρχιερέων, καὶ εἰσελθοῦσα πίπτει κατὰ γῆς, καταβρέχουσα μετὰ δακρύων τὸ ἑδάφος λέγουσα σπλαγχνίσου με τὴν ἁμαρτωλήν, Πάτερ Ὅσιε, καὶ βάπτισόν με νὰ δεχθῶ τὸν νυμφίον μου Χριστόν, ζητῶ μετάνοιαν, ἵνα μὴ κολασθῶ αἰωνίως. Ἐρωτήσας τὸ ὄνομά της λέγουσα ὅτι Πελαγία με λέγουν, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ πλῆθος καὶ τὸ κάλλος τῶν πολυτίμων λίθων καὶ μαργαριτῶν με ὀναμάζουν Μαργαρίτα. Τότε ἐγγυήθη μία μοναχὴ ὀνόματι Ρωμάνα, καὶ τὴν ἐκατήχησεν καὶ τὴν ἐβάπτισεν, καὶ ἐκοινωνήσεν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων, ὅπου ὅλη ἡ Ἀντιόχεια ἐπανηγύρισεν μεγαλοπρεπῶς. Ὅπου μετὰ ἀνεχώρησεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐνδυθεῖσα ἀνδρικὰ ἐνδύματα ἔκαμε εἰς 3 χρόνους κελισμένη εἰς ἀνδρικὸν μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι Πελάγιος, ὅπου ἔκαμε πολλὰ θαύματα καθ' ὅλην τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς ὅλα τὰ περίχωρα τῆς Ἱερικῆς καὶ Ἰορδάνου, ὅπου ἐκεῖ ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Αὐτῆς πρεσβεῖαις ἀξιοθῶμεν καὶ ἡμεῖς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Γένοιτο.

«Ὅρα ὁ Βίος Παράδεισος Βενετίας 1863 σελ. 72 Γ. Α. Βουτέρης Ἱερὸς» καὶ Προσκυνητῆς Ἱερουσαλὴμ 1926.

Μεγαλινά. τῆς Ὑσίας Πελαγίας κατ' ἀλφάβητον.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε. Ὑσία Πελαγία.

Βέλη τοῦ Προστάτου τοῦ σκότους ὦ Ὑσία, συνέτριψας προθύμως.

Γεραίρωμεν ἐν ὕμνοις, ὦ Μῆτερ τὴν σὴν μνήμην Ὑσία Πελαγία.

Δεσπότην τῶν ἀπάντων ἐκήρυξας Ὑσία, ἐν μέσῳ πολλῶν ἀνθρώπων.

Ἐκ βλάβης καὶ κινδύνων, ρῦσαι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας Ὑσία Πελαγία.

Ζωὴν τὴν μακαρίαν, ἐπόθησας καὶ εὖρες πανένδοξε Ὑσία.

Ἡμεῖς τοὺς σὲ τιμῶντας φύλαττε ἐκ κινδύνων καὶ πάσης ἀσθενείας.

Θαυμάζει ὅλη ἡ κτίσις τὴν μεταμέλειάν σου αἰοῖδιμε Ὑσία.

Ἐλέησε τὸν Κτίστην ὑπὲρ ἡμῶν ὦ Μῆτερ Ὑσία Πελαγία.

Κάλλος τοῦ σώματός σου, ἐμάρανας Ὑσία, πρὸς χάριν τῆς ψυχῆς σου,

Λύτρωσαι κινδύνων, τοὺς πόθῳ ἐκτελοῦντας, τὴν θείαν ἑορτὴν σου.

Μνήσθητι Πελαγία, τῶν ἐπικαλουμένων τὸ θεῖον ὄνομά σου.

Νύκτα καὶ ἡμέραν σὲ ἔχομεν προστάτην ὦ θεία Πελαγία.

Ξηρὰν ζωὴν διήλθες, καὶ τέλους μακαρίου ἔλαβες ὦ Ὑσία.

Ὁ καταφεύγων θεία ἐν τῷ σεπτῷ Ναῷ σου, ρῦσαι παντὸς κινδύνου.

Προσκυνοῦμεν πόθῳ, τὴν θείαν σου Εἰκόνα, Ὑσία Πελαγία,

Πεῖθρα τῶν ὁσῶν θαυμάτων, ἐκβλύζει ὁ Ναός σου, τοῖς προσκυνοῦσι πόθῳ.

Σὺν τοῖς χοροῖς Ὑσίων, ἀγάλλεται Ὑσία, καὶ Μῆτερ Πελαγία.

Τῇ αἰγλῇ τῶν ὁσῶν θαυμάτων, σώξεις τοὺς Ὁρθοδόξους, ἐξ ἀνιάτων νόσων.

Ὑμνους ἑορτίους προσάδωμεν Ὑσία σήμερον τῇ σῇ μνήμῃ.

Φύλαττε καὶ σκέπε, Ὑσία Πελαγία τοὺς πίστει σὲ ὑμνοῦντας.

Χρεωστικῶς τιμῶμεν, σήμερον τὴν σὴν μνήμην Παγένδοξε Ὑσία.

Ψαλμοῖς καὶ ὕμνωδιαίς τελοῦμεν, τῇ σῇ μνήμῃ Ὑσία Πελαγία.

ὦ μῆτερ Πελαγία, φίλατε τὸν Ναόν σου, χερσὶ ταῖς τῶν Βαρβάρων.

Πάτερ Λόγε Πνεῦμα σῶσον, ἡμᾶς πρεσβεύεις Ὑσίας Πελαγίας.

Ἀμύλυντε Παρθένε, σὺν τῇ σεπτῇ Ὑσία, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσαι Δίκαιος. Ἀλληλουῖα.

9 Ὁκτωβρίου Ἀποστόλου Ἰακώβου Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας. Ἀπολ. Ἀπόστ. Ἦχ. Γ'.

Ἀπόστολε Ἄγιε Ἰάκωβε πρέσβευε τῷ ἐλεῆμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἄφεςιν, παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα τοῦ Ἀγ. Ἀνδρονίκου Ἦχ. Α'.

Δεῦτε φιλεόρτων πάντων συστήματα, τὴν σεπτὴν ξυνωρίδα, τῶν Ὑσίων ὕμνοις τιμήσωμεν,

Ἀνδρόνικον τὸν μέγαν ἀσκητὴν, καὶ Ἀθανασίαν

Ὅσιν καλλονήν, ὡς τὰ κάτω παριδόντες, καὶ τὰ ἀεὶ διαμένοντα ποθήσαντες χαίρεις ἐκ πόθου λέγοντες, οἱ τὴν φθαρτὴν ἀγάπην τῷ ἔρωτι Κυρίου ἀνταλαξάμενοι, χαίροις οἱ κατασκηνώσαντες, εἰς τὰς ἀφθάρτους σκηνώσεις, μετὰ πάντων Ὅσων μακάριοι. Κοντάκιον Ἦχ. Δ'. Ὁ ὕψωθεῖς.

Ὁ τῶν ἐθνῶν σαγηνευτὴς ὑπερθαύματος, καὶ Μαθητῶν ἀναδεχθεὶς τιμιώτατος, τῶν Ἀποστόλων σύσκηνος Ἰάκωβος κόσμῳ τῶν ἰάσεων διανέμει τὸν πλοῦτον, λύει περιστάσεων, τοὺς αὐτὸν εὐφημοῦντας· διὸ συμφώνως κράζωμεν αὐτῷ. Σῶζε τοὺς πάντας εὐχαῖς σου Ἀπόστολε.

Μεγαλυνάριον.

Τὰς εὐήχους σάλπιγγας τοῦ Θεοῦ, νῦν τοὺς Ἀποστόλους, εὐφημήσωμεν οἱ πιστοί, τοὺς τὴν οἰκουμένην, διδάξαντας, πιστεύειν, τὴν σάρκωσιν τοῦ Λόγου, καὶ Ἀνάστασιν.

10. Τῶν Ἁγίων μαρτύρων Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας. Ἀπόλ. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε. Καὶ τὸ Κοντάκιον Ἦχος Γ'.

Τοὺς γενναίους Μάρτυρας, καὶ ἀδελφοὺς κατὰ σάρκα, τὸν σοφὸν Εὐλάμπιον, καὶ Εὐλαμπίαν τιμῶμεν. Οὗτοι γὰρ τῶν παρανόμων μηχανουργίας, ἡσχυναν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυρωθέντος· ἀνεδέχθη ὅπερ Μαρτύρων δόξα, ὁμοῦ καὶ καύχημα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίρετε μαρτύρων σεπτῇ δυάς, Εὐλάμπιε μά-

καρ, σὺν τῇ Εὐλαμπίᾳ τῇ ἀδελφῇ, καὶ διακοσίους ἁγίους ἀθλοφόρους, ὑπὲρ ὧν Κυρίῳ ἀεὶ προσευσάτε.

Μνήσθητι ἁγιάζειν τὴν ἡμέρ. τοῦ Σαβ. ἕξῃ ἡμέρας ἐργᾶ. τῇ δὲ ἑβδόμῃ Σαββάτα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου.

Λέγει ἡ Γραφή. Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ, ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ. «Ὁρα Μαργαρίταις Χρυσοστόμου σελ. 347». Ἡ στί Οἰκουμένη Σύνοδος, ἀφορίζει τοὺς Χριστιανούς, ὅπου δὲν τιμοῦν τὴν Κυριακὴν. Κληρικὸς καθαιρέσθῃ, λαϊκὸς ἀφορίζέσθῃ Χριστοῦ θεία σελ. 270. Εἰς ἡμέρας ἕξῃ ἐποίησεν ὁ Πανάγαθος Θεὸς ὅλα τὰ ποιήματά του, τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, ἥτις ἐστὶν ἡ Κυριακὴ ἀνεπεύθη ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ. Μεγάλῃ ἀσέβειᾳ εἶναι εἰς τοὺς Χριστιανούς εἰς ἐκείνους ὅπου παραβαίνουν τὴν Δεσποτικὴν τοῦ Κυρίου ἐντολήν.

Ἐνομοθέτησεν ἡ Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία, τὴν ἑβδόμην ταύτην ἡμέραν τῆς Κυριακῆς, ἵνα τὴν τιμῶσιν οἱ ἄνθρωποι διὰ τῆς ἀργίας, μελετώντες τὸν νόμον, τὰς Ἁγίας Γραφάς, ἐνθυμούμενοι τὰς ἀπείρους αὐτοῦ εὐεργεσίας πρὸς τὸ ἀνθρώπινον γένος. Λέγει ὁ Μ. Βασιλεὺς. Ὅτι οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ καταγίνωνται εἰς τὰ πνευματικὰ ἔργα, μελετώντες τὰ ἱερὰ λόγια τοῦ Κυρίου.

Ὁ Ἅγιος Νικηφόρος οὐδὲ ὁδοιπορεῖν ἐν Κυριακῇ, ἄνευ ἀνάγκης καὶ βίας μεγάλης. Ταμεῖον

Ὁρθοδοξίας σελ. 93. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιδώμεθα εἰς σωματικὰς διασκεδάσεις, χοροὺς, λέσχας, τραγούδια οἰνοποισίας, ἀλλὰ εἰς ὕμνους εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας, πρὸς τὸν Ὑψιστον καὶ Πανεπόπτην Θεόν.

Αἱ 6 ἡμέραι εἶναι πρὸς ἐργασίαν σωματικὴν, τοῦ ἀνθρώπου, ἡ δὲ 7 ἡμέρα εἶναι πρὸς πνευματικὴν ἐργασίαν καθιερωμένη ἐξ ἀρχῆς τῆς Δημιουργίας τοῦ Θεοῦ.

Τὴν Κυριακὴν ἡμέραν ἔγειναν ὅλα τὰ Μυστήρια τῆς Ὁρθοδοξίας 1. Ἡ σάρκωσις τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ, ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Θεοτόκου 2. Εἰς τὸ Ὅρος τὸ θαῦμα τῶν ἁρτων χορτασθέντων πεντακισχιλίων ἀνδρῶν, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. 3. Τὴν Κυριακὴν ἀνεπαύθη ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ. 4. Τὴν Κυριακὴν ἡμέραν ἔγεινε ἡ Λαμπροφόρος Ἀνάστασις του. 5. Τὴν Κυριακὴν ἡμέραν, κατήλθε τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, καὶ ἐφώτισε τοὺς Πνευματοφόρους καὶ Θεοκήρυκας Ἀποστόλους. 6. Τὴν Κυριακὴν ἡμέραν ἦλθε θριαμβευτικῶς εἰς τὴν πόλιν Ἰερουσαλὴμ ἐπὶ πώλου ὄνου, μετὰ Βαίων καὶ κλάδων. καὶ 7. Καὶ τὴν Κυριακὴν ἡμέραν μέλλει νὰ γείνη, καὶ ἡ Δευτέρα Παρουσία, ὅχι πλέον ὡς ἄνθρωπος ταπεινός, ἀλλὰ ὡς τέλειος Θεός, καὶ δίκαιος Κριτής, καὶ ἐξουσιαστής τοῦ σύμπαντος.

Λέγει ὁ Μ. Βασίλειος ὅτι ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ,

ἔλεβον τὸ φῶς τὰ Οὐράνια καὶ ἐπίγεια τοῦ Κυρίου ποιήματα. Ἰωάννης ὁ Θεολόγος εἰς τὴν ἀποκάλυψιν του ἐγεννήθησαν τὰ πάντα ὁρατὰ καὶ ἀόρατα (Πηδάλιον 417).

Εἰς τὸν καιρὸν τῶν Ἑβραίων τοὺς ἔτρεφε ὁ Κύριος τὸ μάννα, καὶ ἐλάβανον 2 μερίδια διπλὴν τὴν τροφὴν νὰ ἔχουν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν ὡς καὶ ὀρεῖα καὶ τριγόνια, διὰ τὴν καταπαύσιμον ἡμέραν τῆς Κυριακῆς.

Λοιπὸν πατέρες καὶ πνευματικά μου τέκνα, δεχθῆτε τὴν ταπεινὴν μου γνώμην καὶ φροντίσατε εἰς τὸ μέλλον, ὅπως φανεῖτε ἐπιεικεῖς καὶ μετανοήσετε, ἂν ἀπὸ ἀμέλειαν δὲν ἐφυλάξατε τὰς Δεσποτικὰς παραγγελίας καὶ νὰ εἰδῆτε βέβαιον ὅτι ὁ πανάγαθος Θεὸς θέλει σᾶς χορηγήσει πλουσιοπαρόχως τὰ ἀγαθὰ του, καὶ ἐν τῷ παρόντι βίῳ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι τὸν παντοτεινὸν Παράδεισον. Γένοιτο.

Ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ
ΓΕΩΡΓ. Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ Ἱερεὺς

ΠΡΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Περὶ Ἱεροῦς Ἀκολουθίας.

Τὸ Σάββατον τὸ ἐσπέρας ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα τροπάρια ἐκάστου ἡχου.

Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, μόνον εἰς τὴν Ἀπολυσιν τοῦ Τριαδικοῦ Κανόνος μετὰ τοῦ Ὁρθρου, λειτουργίας. Τὰ τριαδικὰ εἶνε 8, δὲν εἶνε 4, ὅπου τὰ παρέλειψαν τὰ παλαιὰ Ὁρολόγια τὰ ἔχουν, καὶ ἔχω ἰδιαιτέρον φυλλάδιον εἰς χεῖράς μου. Τὸ Θεὸς Κύριος

λέγεται μὲ στίχους, ἄρχεται ἐξ ἀριστερῶν. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, τὸ Ἀναστάσιμον πάντοτε δις. Ἐξαιρετικῶς τῶν ἐξαιρετέων ἑορτῶν, καὶ ἀποδόσεις Δεσποτικῶν καὶ Θεομητορικῶν. Τὰ Ἀναστάσιμα εἰς τοὺς Αἵνους πρέπει νὰ λέγωνται καὶ τὰ 8 μὲ σύντομον ἦχον ὡς εἶνε κανονισμένα παρὰ τῶν μουσικῶν ἁγίων διδασκάλων. Τὰ τυπικὰ δὲν πρέπει νὰ παραλείπωνται τὰς Κυριακάς, διότι ἔχουν μεγάλην ἐννοιαν. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα Θεός σου Σιών. Ἐκάστην Κυριακὴν πρέπει νὰ λέγεται ἡ Ὑπακοή, διότι αὐτὴ εἶνε τὸ Κοντάκιον, διατὶ τὸ Πάσχα λέγεται καὶ εἰς ἄλλας Κυριακάς νὰ καταλιμπάνεται νομίζω ὅτι εἶνε ἄτοπον τὸ τοιοῦτον.

Τὰ κατηχώμενα πρέπει πάντοτε νὰ λέγωνται, διότι οὕτως ἐκανονίσθησαν, ὅχι μυστικῶς ἀλλὰ μεγαλοφῶνως, διότι δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μὴ τὰ λέγωμεν. Εἰς τὰ Δίπτυχα ἔχει πάντοτε μεγαλυνάριον καὶ πρέπει νὰ λέγεται τὸ ἱερὸν τοῦτο ἔγκωμιον. Ἡ Ἀπόλυσις πρέπει νὰ γίνεται τελεία, νὰ μνημονεύωνται οἱ Ἅγιοι ὡς διατάσσει ἡ Ἐκκλησία, ὅπου ἐστερεώσαν τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν λέγεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως ἕως τὴν Ἀπόδοσιν τοῦ Πάσχα ὅλας τὰς Κυριακάς πλην τῶν Βαΐων, τῆς Πεντηκοστῆς, τῶν Χριστουγέννων, Θεοφανείων καὶ Μεταμορφώσεως, ἂν συμπέσουν Κυριακὴ μόνον τότε καταλιμπάνεται.

Εὐχεσθε καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Ὁ ἐλάχιστος ἐν Ἱερεῦσι Πνευματικὸς Πατήρ
καὶ Προσκυνητὴς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΟΥΤΕΡΗΣ

Ἐφημέριος Ὁσίου Μελετίου

Ἀθῆναι Ἰανουάριος 1927.

Τῇ Η' Οκτωβρίου. Τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

Εἰς τὸν Μ. ἐσπερινὸν Κύριε ἐκέκρεξα. Ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια 6, τὰ 3 εἰς τὸν δ' ἤχον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐγκρατεία τὸ σῶμά σου, Πελαγία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν ἐζώωσας καὶ ἐκόσμησας καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, σαυτὴν ἀποτελέσας καὶ συνήφθης μυστικῶς, τῷ Νυμφίῳ καὶ Κτίστῃ σου· ὃν ἐκέλευε ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὸ ὥραϊον τοῦ σώματος, εἰς τὸ πρῶτον ἀξίωμα, Πελαγία ἔνδοξε μετερρύθμισας οὐχὶ χρωμάτων τοῖς ἀνθεσιν, ἀρετῶν δὲ κάλλεσι, κατεποίκιλας σαυτήν, καὶ τοῦ Κτίστου γεγένησαι καθ' ὁμοίωσιν, ἐκτενῶς δυσωποῦσα ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πίστει ἐκτελοῦντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τῶν δακρύων ἀλάβαστρον, καθ' ἐκάστην προσχέουσα, εὐωδίας ἐπλησας τὰ οὐράνια, δι' ὃ ὡς μύρα πολύτιμα Χριστῷ προσηνέχθησαν εἰς ὁσμὴν τὴν μυστικὴν, τῆς αὐτοῦ ἀγαπήσεως ἐκχεόμενα· διὰ τοῦτο δυσώπει ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πίστει ἐκτελούντων τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ ἕτερα 3 εἰς ἡχ. α'. Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Θεοφегγῆς ὡς ἀστήρ ἐξ ὕψους φαίνουσα ταῖς νοηταῖς ἀκτίσι καταυγάζεις τῷ κόσμῳ καὶ σκότος ἐκμειοῦσα τοῦ πονηροῦ τῶν δαιμόνων ἀνθρώ-

σματος· τὴν φωτοφόρον, ἔθεν καὶ θείαν σου ἑορτήν, Πελαγία πιστῶς ἑορτάζομεν.

Μοναδικὴ πολιτεία καταλαμπρίνας σοφίᾳ, τῶν ἀσκητῶν τὰ πλήθη ἀνατείλασα πᾶσιν, ὑπὲρ τις φωστήρ παμπαῆς διδ' οὖν αὐτοῖς, Πελαγία δοξάζεσαι, ἐπεντρυφῶσα τῇ δόξῃ τῇ Θεϊκῇ καὶ πρεσβεύουσα σωθῆναι ἡμᾶς.

Ταῖς τῶν θαυμάτων ἀκτίσι, πᾶσαν φωτίζεις τὴν γῆν, τοὺς ἐν θαλάσῃ ὄντας, βοηθεῖς καθ' ἐκάστην νοσήματα διώκεις, παύεις ψυχῶν, καὶ σαρκὸς ἀρρωστήματα, παρὰ Χριστοῦ, δὲ τὴν χάριν λαβοῦσα σεμνή, ἐκτελεῖς ἔργα θαυμάσια.

Δόξα. Ἦχος Δ'.

Ὅπου ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσευσεν ἡ χάρις, καθὼς ὁ Ἀπόστολος διδάσκει· ἐν προσευχαῖς καὶ δάκρυσι Πελαγία, τῶν πολλῶν πταισμάτων τὸ πέλαγος ἐξήρανας, καὶ τὸ τέλος εὐπρόσδεκτον τῷ Κυρίῳ διὰ τῆς μετανοίας προσήγαγες καὶ νῦν τοῦτο πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοὶ ποιήσαντι παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρεϊάλωτον εὐρών, πρό-

βατον τοῖς ὅμοις ἀναλαβὼν τῷ Πατρὶ προσάγαγῃ,
καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι, ταῖς οὐρανίαις συνάφῃ Δυ-
νάμεσι, καὶ σώσῃ Θεοτόκε τὸν κόσμον, Χριστός,
ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἵσοδος. Τὸ φῶς Ἰλαρόν. Τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφίας οὐ κατισχύει ποτὲ κακία. Ὃς φυ-
λάσσει τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ σώζει τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν, ὁ δὲ καταφρονῶν τῶν ἑαυτοῦ καθ' ἑαυ-
τὸν ἀποθάνειτε. Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανείζει Θεῷ·
κατὰ τὸ δόγμα αὐτοῦ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ.
Παίδευε τὸν υἱόν σου· οὕτω γὰρ ἔσται σοὶ εὐελ-
πῆς. Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, ἵνα σοφὸς
γένῃ ἐπὶ γῆρας. Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀν-
δρός, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίου ἐπικρατήσῃ εἰς τὸν
αἰῶνα. Καρπὸς ψυχῆς ἐλεημοσύνη, ἡ δὲ προσευχὴ
ἄνευ ἐλεημοσύνης ἄκαρπος ἐστὶ· κρεῖσσον δὲ πτω-
χὸς δίκσιος ἢ πλούσιος φιλάργυρος. Κακόφρων
ἄνθρωπος πολὺ ζημιωθήσεται. Ἐὰν ἐλέγξῃς ἄνδρα
φρόνιμον, νοήσῃ αἰσθησιν, πρὸς διόρθωσιν· ἔλεγχῃ
σοφὸν καὶ ἀγαπήσῃ σε, μὴ ἔλεγχῃ κακοῦς, ἵνα
μὴ μισήσωσί σε· Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου,
καὶ βουλὴ Ἀγίων συνέσις.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἦτις μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκ-
λύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος· ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύ-
ριος παιδεύει, μαστιγεῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέ-

χεται. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ
θνητὸς ὃ· εἶδε φρόνησιν· κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμ-
πορεύεσθαι ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυροῦς.
Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντι-
τάσσεται αὐτῇ οὐδὲ πονηρόν, εὐγνωστός ἐστι πᾶσι,
τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον
αὐτῆς ἐστὶ· Μῆκος γὰρ βίου, καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ
δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος
καὶ δόξα. Ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δι-
καιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλαιον ἐπὶ γλώσσης φο-
ρεῖ. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλοὶ, καὶ αἱ τρίβαι αὐ-
τῆς μὴ τηρῶνται. Σοφίας οὐ μήποτε ἰσχύσει
κακία.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖτε, ἐν δὲ πλατείαις
παρρησίαν ἄγει. Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν
γῆν, ἡτοιμάσε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρονήσει· Ἦτις μὴ
παρὰ ῥόδης τήρησον δὲ ἐμὴν βουλὴν καὶ ἔννοιαν,
ἵνα ζῇ σὴ ψυχὴ καὶ χάρις ἐπὶ τῷ σῶ τραχήλῳ,
ἔσται δὲ ἱσσις ταῖς σαρκί σου καὶ ἐπιμέλεια τοῖς
ὀστέοις σου, ὁ δὲ πούς σου, οὐ μὴ προσκύψῃ· ἔὰν
γὰρ πάθῃ ἄφοβος ἔσο. Ἐὰν καθεύδῃς, ἡδέως
ὕπνωσῇς· ὁ γὰρ Κύριος ἔσται πρὸ τῶν ποδῶν σου,
καὶ ἐγείρει σὸν πόδα, ἵνα μὴ ἀγρευθῇς. Μὴ ἀπό-
σχου εὐ ποιῶν ἐνδεεῖς ἡνίκα ἂν ἡ χεὶρ σου ἔχῃ
βοηθεῖν· μὴ εἴπῃς ἐπανελθεῖν ἐπάναγκες, καὶ αὐ-
ριον σοὶ δώσω δυνατοῦ σοὶ ὄντος εὐ ποιοῖν. Ἀνά-

θαρτος ἔναντι Κυρίου, πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις ἐνεδρεύει. Κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται, ταπεινοὺς δὲ δίδωσι χάριν.

Εἰς τὴν Λιτὴν. Στιχηρὰ ἰδεόμελα τοῦ Ναοῦ
τῆς Μεταμορφώσεως. Ἦχος β'.

Ὁ φωτὶ σου ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἀγιάσας, εἰς ὅρος ὑψηλὸν μετεμορφώθεις Ἀγαθέ, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δυναστείαν σου ὅτι κόσμον λυτρώσαι ἐκ παραβάσεως διδὼς βοῶμεν σοι. Εὐσπλαγχνε Κύριε σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς Ἀγίας Ἦχος Α'.

Λάμπουσιν ἀκτῖνες φαεῖναι τῶν θαυμάτων σου καθάπερ ἥλιος, καὶ τὴν τοῦ βίου σου, ἅπασαν ὑπερφαίνουσι λαμπρότατα ἐν τῇ καμίνῳ γὰρ τῆς ἐγκρατείας σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, θείως ὡς χρυσὸν ἐχώνευσας καθαρὸν, καὶ τὸ πρῶτον κάλλος ἔδειξας μεταρρηθμηθὲν σεμνὴ Πελαγία τῇ ἀσκήσει σου.

Ἦχος δ' αὐτός.

Μετὰ τῶν Ὁσίων καὶ δικαίων συναριθμηθεὶς πανσέβαστε τῇ ἐγκρατίᾳ τὸ σῶμα νεκρώσας, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν ποθήσας, Πελαγία πανένδοξε : τὰ οὐράνια ἐκτήσω, αἰτοῦσα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος δ' αὐτός.

Σταυρὸν καὶ ὄπλον κραταῖον, Πελαγία σεμνὴ κατέχουσα χερσαί, τὴν πίστιν ὡς θώρακα, ἐλπίδα θυρεόν, ἀγάπην τόξον, τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν. ἐνίκησας ἀνδρείως τῶν δαιμόνων τὰς πανούρ-

γίας, κατήργησας εὐθέως τὸ Ἅγιον Βάπτισμα διὰ μετανοίας λαβοῦσα, χορεύεις ἐν Χριστῷ ἀδιαλείπτως πρεσβεύουσα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος Πλ. Δ'.

Ἀγάλλου τέρπου καὶ χόρευε, Ἀντιοχείων ἡ πόλις, ὅτι ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησε, καρπὸς εὐθαλῆς, καὶ πλήθος θείων κατωρθωμάτων, Πελαγία ἡ σοφὴ καὶ παναοίδιμος, πᾶσαν γὰρ τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν ἀνδρικῶς βυθίσασα, ἀξίως παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσω διὰ θείου δὲ κηρύγματος ὑπέδειξας τοῖς λαοῖς τὴν ὁδὸν τῆς μετανοίας. Διδὼς καὶ ἡμεῖς παρηγοία βοῶμεν, τῷ σὲ δοξάσαντι Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεύσαι, καὶ φωτίσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐγὼ Παρθένε ἀγία Θεοτόκε, τῇ σκέπῃ σου προστρέχω, οἶδα ὅτι ταῦτό μοι τῆς σωτηρίας δύνασαι γὰρ Ἀγνή βοηθῆσαι μοι.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ ἰδιόμελα Ἦχος Δ'.

Ἐδωκας σημείωσιν.

Παρθενίαν ἀκήρατον, ἐμμελῶς ἐξασκήσας, ἐνυμφεύθης χαίρουσα τῷ ποιήσαντι· ἀρνησαμένη τὴν πρόσκαιρον ἀπόλαυσιν ἐνδοξε, καὶ ἀσκήσας στεργῶς, καὶ τὸν δρόμον τελέσας, κατηξίωσαι οὐρανοῦ παστάδος δυσωποῦσα, τοῖς τιμῶσι σε Ὁσία, χάριν δοθῆναι καὶ ἔλεος.

Στίχοι. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Πάθῃ τὰ τοῦ σώματος δι' ἐγκρατείας ἐμάρα-

νας, καὶ συντόνου δεήσεως, καὶ ὄφιν τὸν δόλιον, τῶν δακρύων ὄμβροις, ἐπέπνιξας ὄντως, καὶ εὐηρέστησας Θεῷ, υπερβαλόντως σεμνὴ αἰοῖδιμε. Διό σε κατεκόμησεν ἐπουρανίοις χαρίσμασιν, Ἰησοῦς ὁ φιάνθρωπος καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

[Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τῇ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐγκρατείας παθῆματα, Πελαγία νεκρώσασα, τὴν ψυχὴν δλόφωτον σὺ ἀπέργασαι, καὶ οἰκητήριον Πνεύματος, ταύτην ἐκτελέσασα. Τῇ Τριάδι καθαρῶς, τῇ Ἀγίᾳ παρίστασο ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν αἰσιέδαστον μνήμην σου.

Δόξα Ἦχος Πλ. Δ'.

Μετὰ τὸ ἀρνήσασθαι σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ἀνεδείχθης καθαρὸν δοχεῖον, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν τοῖς ἀνθρώποις συγκαταβάντος φιανθρώπου Λόγου· ἔθεν καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω οἰκεῖν σε ἠξίωσεν ὡς υπεράγαθος. Τὰ οὐράνια πάντα συγκαίρουσι, τὴν πρὶν ἀσέμνως βιώσασαν, νῦν καθορῶντα Χριστοῦ ἄσπιλον κεμήλιον, τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἀπὸ τῆς γῆς σε μεταθέντος, καὶ πάντας πιστοὺς φρουροῦντος τῇ μνήμῃ σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὧν οἰκετῶν παρακλησεις δέχου πανάμωμε· ἡ

πάσι χορηγοῦσα καθαρισμῶν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτ.

Ἦχος Δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει ἐλάμπρινας τὴν καθαρὰν σου ψυχὴν, ἐν μετανόᾳ ἐφαῖδρυνας, τὴν ἱερὰν σου στολήν, Πελαγία αἰοῖδιμε ἐμόνασας ἐν ἐρήμῳ Ἀγγέλων βίον ζηλώσα ἠύξησας τὴν στοργὴν σου πρὸς Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, διὰ καὶ ἐδοξάσθης παρ' αὐτοῦ εἰς βασιλείαν τὴν οὐράνιον.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται Θεὸς ἐν ἀσυγχήτῳ ἐνώσασα σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Τὸ Θεὸς Κύριος· τὸ Ἀπολ.

δις καὶ νῦν Θεοτοκ.

Α'. Στίχ. Α'. Τὸν Τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πόθος τοῦ Χριστοῦ. Πελαγία Ὁσία, ἐπύρσευσεν τὸν νοῦν καὶ τὴν φλόγα τοῦ Πνεύματος, ἀνάψας σὲ ἐφώτισε, καὶ παθῶν ὕλην ἐφλεξεν. Ὁθεν γέγονας θεία τερπνὴ εὐωδία, καὶ μυρίζουσα τερπνῶν πιστῶν τὰς καρδίας, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Δόξα τὸ αὐτὸ καὶ νῦν Θεοτ.

Ἀῦλων στρατιῶν, υπερέχουσα Κόρη, καὶ τά-

ξας Οὐρανῶν ὑπερβαίνουσα μόνη, ἐπάξιον τὴν αἰνεσίην, παρ' αὐτοῦ δέχθητι Πάναγνε, ἀλλὰ πρέσβευε τῷ σῷ Ἰῶν σὺν Ἀγγέλοις, τοῦ ρυθεῖναι με τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος τὸν μόνον κατάρκτον.

Μετὰ τὴν Β'. Στίχ. Καθ. Ἦχ. Δ. Ταχὺ προκατόλαβε. Ἀσκήσει ἐλάμπρινας τὴν τῆς ψυχῆς σου στολήν, καὶ δῶρον προσήνεξαι τῷ σαρκωθέντι Θεῷ, Πελαγία αἰοῖδιμε· χάριν δὲ ἱαμάτων, δεξαμένη ποιηκίλων, λύει ἄρρωστημάτων, τὴν ἀχλὺν μακαρία, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς τοὺς εὐφημοῦντας σε.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτ.

Ἡ μόνη κυήσασα τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἀχραντε, ρῦσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στήσον με ἐπὶ πέτραις τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα θερμῶς ὡς ἐσωμάτωσας.

Μετὰ τὸν πολυέλ. Κάθ. ἤχ. πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Μετανοίας τῇ δρόσῳ τὴν τῶν παθῶν, ἀποσβέσασα φλόγα τὴν σεαυτῆς ζωὴν ἀνατέθηκας τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι σου, διὰ τοῦτο κόσμον, φυγοῦσα ἐμόναςας, ἐν ἐρήμῳ βίον, Ἀγγέλων ζηλώσασα· ὅθεν σου τὸ τέλος, μετὰ δόξης μεγάλης θεόθεν τιμῶμεν, ἐπεγνώσθη τοῖς πέρασιν. Πελαγία πανένδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ πται-

σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον ποντοῦμένην Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ ὀφθεῖσαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς πυθμένα Ἰδοῦ πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον παρέχουσα τὸν λυμένον τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει κραυγάζωσι: Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων δοῦναι μοι τὴν ἄφεσιν· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλος Ἀχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Δ' ἤχου. Προκείμε. ἤχ. Δ' Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τὸ πᾶσα πνοὴ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον Πέμπτη Ἡ'. ἑβδομάδος.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Εἰ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν ἀπαρνησάσθω ἑαυτόν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθήτω μοι. Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὕρήσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος, εἰς τὸν κόσμον ὅλον κερδίσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Μέλλει γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώ-

που ἔρχεται ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν Ἀγγέλων αὐτοῦ καὶ τότε ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὴν πράξιν αὐτοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Εἰσὶ τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

Εἶτα ὁ Ν. Καὶ τὸ Δόξα πατρὶ καὶ Υἱῷ. Ταῖς τῆς Μητρὸς Πελαγίας, πρεσβείας, ἐλεήμων, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς καὶ τὸ Ἰδιόμελον Ἦχος β'.

Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, θερμῶς ἀγαπήσασα, καὶ ταῖς ἀρεταῖς κοσμηθεῖσα πεποικιλμένη δὲ πόνοις ἐνθέοις, τοῦ Νυμφῶνος, τοῦ αὐτοῦ ἡξιώσαι, Πελαγία πανένδοξε, ταύτην ἐν φωτὶ ἀγαλλιάσεως εὐφημήσωμεν λέγοντες. Χαίρεις ἡ τὸν Σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ ὧμων ἀραμένη· καὶ ἐν αὐτῇ τὸν παλαιὸν σὺν ταῖς ἐπιθυμίαις συσταυρώσασα ἄνθρωπον· χαίρεις ἡ τῆς ἀμαρτίας φυγοῦσα τὸν κλύδωνα, καὶ τῷ εὐδίῳ λιμένι τοῦ Χριστοῦ, προσώρμισαι· χαίρεις τῶν νοσούντων ἐπίσκεψις, καὶ τῶν θλιβομένων χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, τοὺς πιστῶς δὲ ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, ἀπὸ πάσης προσβολῆς ἐναντίας, καὶ περιστάσεως λύτρῶσαι ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις, Μητερ καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα. Σῶσον ὁ Θεός. Κύριε ἐλέησον· Οἱ Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τῆς Ἀγίας. Ἦχος Δ'. Θαλάσ-

σης τὸ ἐριθραῖον. Ὡδὴ Α' Ἀγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προθεῖσα, ὡς πανδαισιαν σήμερον, τὴν θείαν μνήμην αὐτῆς, τῇ οἰκουμένῃ πάσῃ μυστικῶς, Πελαγία προτρέπεται, κατατρυφῆσαι ἅπαντας, τῶν ἐδεσμάτων τῶν ἀγώνων αὐτῆς.

Ὁ πόθος, ὁ ὑπὲρ πάσαν ἔφεσιν, ἐν τῇ ψυχῇ σου σεμνὴ κατωκηκῶς ἐπύρσευσε τὸν νοῦν, καὶ τὴν φλόγα τοῦ Πνεύματος, ἀνάψας σὲ ἐφώτισε, καὶ τῶν παθῶν τὴν ὕλην ἐφλεξεν. Δόξα Πατρὶ.

Θαλάσσης, τῆς ἀμαρτίας κλύδωνα, ὑπεκφυγοῦσα σεμνὴ, τῷ γαλήνῳ λιμένι τοῦ Χριστοῦ, Πελαγία προσώρμισαι διὰ τῇ μετανοίᾳ σου, ἐπεπληρώσω τὸν Παράδεισον. Καὶ νῦν.

Γαλήνη, τῷ ἐν τῷ βίῳ Ἀχραντε, χειμαζομένων βροτῶν, ἡ ἀσφαλὴς καὶ ἀγκυρα στερά, καὶ λιμὴν καὶ κυβέρνησις, αὐτῇ ὑπάρχεις πάντοτε, χεῖραγωγοῦσα καὶ διέπουσα.

Ὡδὴ Γ'. Ἀνέπτῃς εἰς οὐρανοὺς, ἡ τοῦ Χριστοῦ περιστερὰ πτέρυξι, τῆς ἐγκρατείας σαυτὴν, πόνοις τε πολλοῖς ἀνυψώσασα.

Ἰλύος τῆς τῶν παθῶν, σὺ τὸ δυσῶδες τῷ Χριστῷ ὕδατι, ἀποσμηχθεῖσα σεμνὴ, μύρον Πελαγία ἐδεῖχθης αὐτῷ. Δόξα.

Ρομφαία τῷ πονηρῷ, θανατηφόρος ἀληθῶς γέγονεν, ἡ πρὸς Θεόν σου σεμνὴ, ἐμπειρος ἀγάπη καὶ ἔφεσις. Καὶ νῦν.

Ὡς δρόσος ἐωθινή, ἡ εὐφροσύνη Ἀγνὴ στά-
ζουσα, τὴν τῶν παθῶν κάμινον, τῶν σὲ ἀνυμνούν-
των σθεννύει αἰεί.

Κάθισμα Ἦχος Δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει ἐλάμπρινας, τὴν τῆς ψυχῆς σου στο-
λήν, καὶ δῶρον προσήνεξαι, τῷ σαρκωθέντι Θεῷ,
Πελαγία Πανένδοξε· χάριν δὲ ἱαμάτων, δεξαμένη
ποικίλων, λύεις ἀρωστημάτων, τὴν ἀχλὺν μακα-
ρία, πρεσβεύουσα σωθῆναι, ἡμᾶς τοὺς εὐφημοῦν-
τας σε. Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ
ταύτας προσάγαγε, τῷ σὺ Ὡϊῷ καὶ Θεῷ, Κυρία
Πανάμωμε· λύσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ
προστρεχόντων· πρᾶννον μηχανίας τε, καὶ κατὰ-
θαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων Πάναγνε
κατὰ τῶν δούλων σου.

Ὡδὴ Δ'. Ἐπαρθέντα. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε.

Ὡς θυμίαμα ὑπέρτιμον Πελαγία, τῆς ἐγκρα-
τείας ἀνθραξιν ὀλοκαυτωθεῖσα, εὐωδία γέγονας,
Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, εἰς ὁσμὴν δραμοῦσα τοῦ
μύρου αὐτοῦ.

Τὴν τοῦ σώματος εὐπρέπειαν Πελαγία, τῆς
ἀμαρτίας ὄλην πρώην γενομένην, ὄλην μεταρρύ-
θμισας, εἰς κάλος ἀνώθευτον, οὗ ὁ σὸς νυμφίος,
ἡράσθη Χριστός. Δόξα πατρί.

Ἡ τοῦ Πνεύματος ἐνσπείρασα Πελαγία, ἐν τῇ
ψυχῇ σου χάρις σπινθῆρα τοῦ Λόγου, τὴν φλόγα

μετέωρον, ἀνῆψε τῆς πίστεως, καὶ τὴν ἀμαρτίαν
ἐχώνευσεν. Καὶ νῦν.

Ράβδος ἔφυς Θεοτόκε, ἐξ ἧς τὸ ἄνθος τὸ νοη-
τὸν ἐβλάστησε, θείας εὐωδίας, πληρώσαν τὰ σύμ-
παντα, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, μύρον ὦν ἀκένωτον
τίμιον. Ὡδὴ Ε'.

Νάμασι μυστικοῖς, πιανθεῖσα τοῦ Πνεύματος,
ἐξήνθησας ἐν τῇ πίστει, ἀρετῶν εὐφορίαις καὶ
πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Σὺ Κύριε τὸ φῶς, τῶν ἐν σκότει κειμένων
βροτῶν· σὺ ἔλαμψας ἐν καρδίᾳ τῆς Ὁσίας τὴν
αἴγλην, τῆς θείας ἐπιγνώσεως. (Δόξα).

Οἱ πόνοι σου σεμνὴ Πελαγία ἐν δάκρυσι,
σπειρόμενοι εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἀφθονίαν ἐν
οὐρανοῖς συνήθροισαν. (Καὶ νῦν).

Γνωστὴ σου ἀληθῶς ἡ χάρις ἀναδέδεικται,
Πανάχραντε Παραδόξως, ἐνεργοῦσα δυνάμεις, καὶ
τέρατα ἐν πάσῃ τῇ γῇ. (Ὡδὴ στ'.)

Φανείσης, τῆς ἀνεσπέρου αἴγλης Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ἐν τῇ ψυχῇ Πελαγίας, ὁ τοῦ σκότους ἄρ-
χων ἀπεσοδήθη, καὶ ὠκίσθη, ἡ τοῦ Πνεύματος
χάρις καὶ πίστις αὐτοῦ.

Ἡ πάλαι, παγιδευθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὕφους, παγίς
αὐτοῦ ἀνεδείχθη, τὴν αὐτοῦ συνέχουσα δυνα-
στείαν, καὶ πατοῦσα, τὴν αὐτοῦ πανουργίαν δυ-
νάμει Θεοῦ.

Νυμφίον, τὸν Χριστὸν καὶ Θεὸν ἀγαπήσασα,